

Fazakas Sándor Marosvásárhelyen született.

Szülővárosában érettségizett 1984-ben. Teológiai tanulmányait Kolozsvárott és Debrecenben, valamint Nagyszebenben és a Münsteri Egyetem Teológiai Fakultásán végezte. Ezt követően lelkész volt Milotán, majd Hosszúpályiban.

1996 óta tanít a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen, jelenleg a DRHE Szociáletikai és Egyházzsociológiai Tanszékének tanszékvezető egyetemi tanára. 2005-2011 között a DRHE rektora volt. Több más szakmai megbízatás mellett a DAB Bölcséleti, Művészet- és Vallástudományi Szakbizottság Vallástudományi és Teológiai Munkabizottságának elnöke. A DRHE Hittudományi Doktori Iskola vezetője, a Doktori és Habilitációs Tanács elnöke.

Nemzetközi kapcsolatrendszere szerteágazó. Több alkalommal nyert el támogatásokat és ösztöndíjakat (2011: Alexander von Humboldt Alapítvány, kutatói ösztöndíj, 2017: DAAD kutatói ösztöndíjat). Tagja hazai és nemzetközi szakmai-tudományos testületeknek és szakmai bizottságoknak. Fazakas professzor a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem díszdoktora, az egyetem Doctor Honoris Causa kitüntetését 2017-ben vette át.

A rendszeres teológia és a szociáletika klasszikus témáin túl két kutatási területen ért el jelentős eredményeket.

1) Történelmi és társadalmi igazságtalanságok, illetve vétkek kialakulásának, törvényszerűségeinek és működési mechanizmusainak vizsgálatát végezte el az egyház és társadalom, vallás és politika interakciójának összefüggésében, a 20. századi totalitárius és poszt-totalitárius rendszerek horizontján. Bizonyította, hogy egy csoport, nemzet, vallási közösség, társadalmi intézmény, vagy más „szociális aktor” nemcsak elszenvedője, hanem aktív cselekvő alanya is lehet a történelemnek és visszafordíthatatlan társadalmi igazságtalanságoknak. Ez az ún. „múltfeltárás”, valamint „társadalmi megbékélés” folyamatához nyújtott újabb szempontot interdiszciplináris megközelítésben, a teológia, a politikai filozófia és etika, a szociológia és szociálfilozófia, valamint a jogelmélet vonatkozó eredményeivel párbeszédben.

2) Az előbbivel összefüggő további kutatási területe a protestáns teológia és a civil társadalom kapcsolatrendszere. Napjainkra a „doktrína” megreformálása, újra definiálása szinte valamennyi keresztény egyházban megtörtént, viszont az „élet reformációja” (reformatio vitae) terén az egyházak hiányosságokkal küszködnek a modern társadalmakon belül. Fazakas Sándor elsősorban a protestáns teológia kritikus-korrektív jellegének érvényesíthetőségét keresi a civil társadalomra nézve – illetve azt, hogy hol vannak az átfedések a civil társadalom társadalom- és politikaeszménye, valamint a reformátori teológia és etika társadalomképe között; kutatásai kiterjednek a fenti kérdéskör és a digitalizációs folyamat kapcsolatára az erkölcsi ítéletalkotás és a nyilvánosság tereinek szegmentálódása területén. A DAB vezetése munkáját DAB Plakettel díjazza.